

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13596/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Иван Живановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славица Ћосић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6961/19 од 03.02.2022. године, у седници одржаној 30.11. 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6961/19 од 03.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6961/19 од 03.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1607/18 од 18.04.2019. године, која је исправљена решењем истог суда П 1607/18 од 13.01.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав уговор о доживотном издржавању ЗР 750/03, оверен пред Другим општинским судом у Београду дана 26.11.2013. године, у делу члана 1. и члана 4. Којим је располагамо са 1/3 идеалних делова куће, што је тужени обавезан да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да је ништав претходно означени уговор о доживотном издржавању у делу којим је располагамо са 1/3 права коришћења на катастарским парцелама бр. .. и .. на којима је саграђена кућа и пута означеног као катастарска парцела бр. .. . Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 94.143,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6961/19 од 03.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност горе наведених услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права нити неуједначена судска пракса. Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови одлуку о (делимичној) неоснованости тужбеног захтева донели уз правилну примену материјалног права - Закона о облигационим односима, у ситуацији када је утврђено да је покојни отац странака био титулар 1/3 права коришћења земљишта на којем је саграђена породична кућа у време сачињавања спорног уговора о доживотном издржавању и да нема незаконитости у располагању овим правом наведеним правним послом, а у корист туженог. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или истоветној чињенично правној ситуацији. Имајући у виду да у парници ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни касациони суд налази да у овој парници нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.06.2012. године и означена је вредност предмета спора од 15.000,00 динара, која не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужиоцу је признат трошак таксе за одлуку суда од 2.500,00 динара, што према важећем Закону о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94,...95/18) одговара вредности предмета спора до 100.000,00 динара, која представља и вредност предмета спора побијаног дела ове правне ствари.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази законом прописани цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**